

REZUMAT

Transformarea digitală a schimbat radical modul în care interacționăm, diseminăm informația și ne construim relațiile sociale. Această nouă realitate presupune nu doar adaptări la nivelul instrumentelor de comunicare, ci și la nivel conceptual, implicând o înțelegere profundă a impactului pe care digitalizarea îl are asupra structurilor tradiționale de comunicare. Analiza acestor schimbări este esențială pentru a naviga în peisajul complex al societății digitale, evidențiind necesitatea unei abordări critice și informate asupra mijloacelor prin care tehnologia influențează interacțiunile umane. Teza intitulată „Comunicarea în era digitală: provocări și soluții pentru educație, incluziune și sustenabilitate” investighează transformările induse de tehnologiile informației și comunicațiilor în structurile comunicative contemporane. Lucrarea își propune să dezvăluie modul în care digitalizarea influențează și redefineste paradigmele de comunicare în diverse domenii, de la educație la media socială, arătând importanța adaptării continue a practicilor comunicative la cerințele unei societăți în continuă schimbare. De asemenea, evidențiază și rolul comunicării pentru incluziune și sustenabilitate, elemente esențiale în promovarea unei dezvoltări armonioase și echitabile în contextul global actual. Această abordare oferă o perspectivă cuprinzătoare asupra dinamicii comunicării în era digitală, evidențiind interacțiunile complexe dintre tehnologie și societate și subliniind necesitatea unor strategii de comunicare care să promoveze echitatea și sustenabilitatea.

Teza este structurată în cinci capitole care descriu principalele cercetări realizate din 2007 până în prezent și include, la final, referințele bibliografice. Prima parte detaliază evoluția activității didactice, urmată de prezentarea realizărilor științifice. Publicațiile din ultimii ani se pot grupa astfel: publicarea a 7 cărți în calitate de autor, coautor și coordonator; contribuția la șase capitole în cărți, publicarea a 24 articole ISI dintre care 19 articole ISI cu factor de impact, peste 30 de articole indexate în baze de date internaționale. Aceste articole au fost publicate fie ca unic autor, fie în colaborare cu echipe de cercetare din cadrul și din afara universității. Impactul și relevanța muncii de cercetare sunt reflectate de numărul de citări ale publicațiilor (aproximativ 1100), cu un indice Hirsch de 14 conform Google Scholar, 10 pentru Scopus și 8 pentru Web of Science. De asemenea, sunt incluse informații referitoare la implicarea în realizarea de cercetări, atât în calitate de manager de proiect, cât și ca membru al echipelor de proiect sau responsabil pentru anumite proiecte de cercetare.

Capitolul al doilea al tezei explorează importanța tehnologiei informației și comunicațiilor (TIC) în modernizarea și eficientizarea comunicării în cadrul educației online. Această abordare este esențială pentru adaptarea sistemelor educaționale la cerințele și provocările societății informaționale contemporane. Examinând impactul tehnologiilor digitale asupra proceselor de predare și învățare, capitolul subliniază rolul esențial al TIC în facilitarea accesului la informație și în îmbunătățirea interacțiunilor dintre studenți, precum și dintre aceștia și cadrele didactice. În contextul pandemiei COVID-19, această tranziție spre digital a devenit esențială, demonstrând

cum tehnologia poate susține continuitatea educațională în ciuda restricțiilor fizice, și accentuând astfel importanța comunicării în educație. Prin utilizarea exemplelor concrete de studii de caz și cercetări recente, capitolul oferă perspective asupra optimizării comunicării online, facilitând astfel o educație mai eficientă și mai accesibilă.

Cel de-al treilea capitol al tezei analizează modul în care social media a transformat comunicarea în societate, evidențiind impactul acestor platforme asupra diverselor sectoare sociale și profesionale. Dezvoltarea rapidă a tehnologiilor de informație și comunicare a generat noi modalități de interacțiune și colaborare, marcând o schimbare semnificativă de la transmiterea unidirecțională a informațiilor către o formă de comunicare participativă și interactivă. Studiile prezentate ilustrează, în principal, modul în care social media facilitează interacțiunea între cetățeni și guvern în timpul crizelor, în care universitățile folosesc aceste platforme pentru a-și promova activitățile academice și în care campaniile de sănătate publică utilizează aceste instrumente pentru a îmbunătăți comunicarea în timpul pandemiilor. Astfel, capitolul evidențiază rolul și importanța social media în configurarea noilor paradigme de comunicare în era digitală.

Capitolul patru explorează comunicarea orientată către incluziune și sustenabilitate, concentrându-se pe cele două direcții de cercetare. Prima secțiune discută despre importanța materialelor "Easy-to-Read", esențiale pentru includerea persoanelor cu dizabilități cognitive în procesele informative și participative. Aceasta subliniază evoluțiile recente și perspectivele viitoare în acest domeniu. De asemenea, sunt abordate tehnologiile și metodologiile de comunicare tactilă, cum ar fi Braille și diagramele tactile, care îmbunătățesc accesul și autonomia persoanelor cu deficiențe de vedere, evidențiind rolul important al accesibilității în promovarea unei societăți mai incluzive. Secțiunea din capitol dedicată sustenabilității se concentrează pe adaptarea comportamentelor umane la cerințele dezvoltării durabile. Aceasta subliniază rolul esențial al comunicării în educație și conștientizare, accentuând modul în care comunicarea eficientă poate promova practicile ecologice și un comportament responsabil față de mediu. Analizele prezentate reliefează eficacitatea campaniilor de informare și a inițiativelor educaționale în modelarea comportamentelor studenților față de consumul de energie, în general, demonstrând cum intervențiile de comunicare bine planificate și coordonate la nivel instituțional pot contribui la adoptarea unui stil de viață sustenabil în cadrul comunităților. Astfel, capitolul ilustrează modul în care strategiile de comunicare pot influența pozitiv atitudinile și comportamentele legate de mediu, marcând importanța acestora în atingerea obiectivelor de sustenabilitate.

Partea finală a tezei conține planul de dezvoltare a carierei didactice și de cercetare, bazat pe realizările din cei 25 de ani de activitate. Acesta include descrierea direcțiilor viitoare de activitate, fiind structurat pe două direcții: dezvoltarea activității didactice și extinderea activității de cercetare prin studii în domeniul Comunicării și inițierea de noi direcții de cercetare.

Teza de abilitare include, la final, și principalele surse bibliografice care stau la baza cercetării expuse pe parcursul acesteia.